

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Гледајући вас овде сабране, браћо и сестре, у мислима својим вратио сам се две хиљаде година уназад, у време светих апостола и првих векова хришћанских, када су хришћани били стављени ван закона, кад су били прогањани, мучени, спаљивани на огњу, бацани зверовима, али су се стално увећавали. Јер како рече један свети отац *крв мученика била је семе за нове хришћане*. А свети апостоли још док су у Јерусалиму били они се радоваху што се умножава број оних који се спасавају. Нема веће радости, браћо и сестре, за хришћанина него кад види да и други прилазе Господу Христу, да и други ступају на његов пут, да иду заједно са њим и да се заједно спасавају. Тако и овде браћо и сестре, ми смо данас у једној од наших катакомби као у прво време хришћанства када су хришћани сабирани по пећинама, по подрумима, по гробовима, и тамо молили се Богу и свршавали свету Тајну Евхаристије и славили име Господа и Спаса нашега Исуса Христа. Бог је тако хтео да се нађемо на овим странпутицама, боље речено на овоме христовоме путу. На путу одбране вере православне, чистоте њене, вере светосавске коју су нам наши свети Оци проповедали и у аманет оставили да је сачувамо чисту, неупрљану, неокаљану, и да је као такву предамо нашим млађим покољењима да би се име Божије славило на прави начин у све дане овога света и века до другог доласка Господњега и Страшнога Суда.

Господ Христос у своје светом Јеванђељу, све што је тамо записано, све што је рекао, све што је Господ учинио за наше спасење, има непроменљиву и непролазну вредност и важи за све људе свих времена. Тако и данашње свето Јеванђеље браћо и сестре, које говори једну дивну историју, једну причу о десет таланата – прича о талантима. Ту је веома Господ, са обичним

речима открио сву тајну неба и земље. Јер вели се тамо да један човек домаћин полазећи на пут позва своје слуге и даде им своје сребро, своје благо. Једноме пет таланата, другоме два а трећему један. Свакоме вели, према његовим моћима, свакоме према ономе што може да учини. И отиде тај домаћин. А када прође доста времена и он се врати дому своје позва слуге да положе рачун како су са његовим имањем управљали, шта су урадили. И чули сте; онај што је примио пет таланата он приђе и рече *јосїодару дао си ми ѿеѿ, ја са њима зарадох још ѿеѿ и ево ѿи десет ѿаланата*. Господар похвали овога доброга и вернога слугу рекавши *добри и верни слуїо у маломе си био веран над мноїим ћу ѿе ѿосїавиѿи, ући у радосї јосїодара своїа*. Онда приђе и онај други са два таланта која је добио и рече исте речи као и онај први. Ево ја сам са њима још два добио и ево доносим још два. А господар и њему упути исте ове блажене речи *добро слуїо добри и верни, у маломе био си ми веран, над мноїим ћу ѿе ѿосїавиѿи, ући у радосї јосїодара своїа*. Прилази и трећи слуга који је примио један талант и уместо да полаже рачуне почиње да понижава и вређа свога господара. И каже *знао сам да си ѿврд човек, да жањеш їде ниси сејао и куїиш їде ниси вејао*, зато се ја уплаших, па то је злато, то је сребро, закопах у земљу да га не би неко украо и ево ти твоје. Враћа оно што је добио. Господар њему упућује друге речи: зли и лењиви слуго, знао си да сам ја такав да жањем где нисам сејао и купим где нисам вејао онде је требало да моје сребро дадеш трговцима који би радили са њим и ја дошавши добио би то своје са добитком. И онда нареди слугама, узмите од њега овај талант један и дајте ономе који има десет таланата. А овога злога и рђавога слугу вежите и баците у таму најкрајњу, онде ће бити плач и шкргут зуба. У овој јеванђелској причи браћо и сестре, сви ми можемо да нађемо себе. И не само ми овде сабрани него сваки човек у роду људскоме ма када и ма

где живео. Ми можемо бити само са једним од ових тројице слугу: или са онима који су радили са даровима господара свога, или са онима који су таланат Божији у себи закопали. Таланат је велика сума новца а Господ је нас све људе обдарио небеским даровима. Дао нам је душу бесмртну, дао нам је тело да служи тој души, дао нам је разум, дао је савест, дао је вољу. То су ти таланти којима је Бог обдарио свакога човека. А како је ко од нас поступио са тим даровима Божијим зависи какве ће речи чути на Страшноме Суду од господара свога. Онај који је таланте Божије, дарове Божије, употребио на славу Божију, који је са њима радио, а радимо ако извршавамо заповести Божије; свето Јеванђеље нам говори шта треба у животу да чинимо и чега треба да се клонимо да би смо Богу угодили и живот вечни и Царство небеско задобили. Онај који се трудио дакле, и радио, он је показао да је добар и верни слуга. Доброта је наша у употребљавању божанских дарова онако како је Бог наменио и одредио. А верност Богу је у чувању истине Његове коју нам је открио, правде Његове, љубави божанске и све остало што је дао људима.

Добри и верни слуго, уђи у радост господара свога. Благо ономе браћо и сестре, ко се удостоји да чује ове блажене речи. А онај трећи зли и лењиви слуга, то су они браћо и сестре, који у Бога не верују, који Бога негирају, који Бога вређају псовкама и другим својим рђавим делима, који су дарове Божије употребили на зло а не на добро. Нису их умножили него су их закопали у земљу тела свога о коме су једино и бринули. Е такви ће онда чути оне страшне речи: *зли и лењиви слуго... и бацише га у шаму најкрајњу где ће бићи илач и шкрјуш зуба.*

Ја се радујем браћо и сестре, и верујем да сви овде који сте сабрани да припадате оној групи слугу Божијих који су таланте Божије употребили и користили на добро. Јер то показује ваша

вера, показује ваша ревност, показује ваш труд на очувању вере православне у овоме веку нашем када се руше све моралне и вечне вредности у нашем народу, када се шире разне јереси и разне друге вере и религије у нашем народу, ето оне добре и верне слуге Божије су ту да своју веру бране, чувају и штите.

Нека би Господ услишио данашње наше молитве, благословио ово сабрање, и нека би га Господ умножавао онако као у првим вековима хришћанства да би смо се ми радовали што се увећава број оних који се спасавају. Јер Господ је ради тога дошао на земљу да људима дарује живот вечни, да им дарује Царство Своје небеско и све божанске вредности и радости које само Бог може дати људима. Тако живећи у овоме свету браћо и сестре, можемо се надати и ми оној награди као оне верне и добре слуге, када пођемо одавде да се нађемо и ми у Царство Христа Бога нашега и да тамо са свима светима и ми славимо Оца и Сина и Светога Духа кроза све векове и сву вечност.

Амин.